

θεσιών της μονομαχίας, ξέφυγε ή κραυγή :

— Ό Σομπτέργκ χτυπήθηκε !...

Η σάργαματι, δέ κόμης είχε βγάλει ένα πένθιμο στεναγμό και είχε παραστεί κάτω, πίσω από τό δέντρο, στό διπότι βρισκόταν κρυμμένος, σταυρώνοντας τά χέρια του.

— Πέθανε! φώναζε οι θεατές στοὺς δοπούς του κάκων οι μάρτυρες προσπαθούσαν νά έπιβάλουν σιωπή. Πέθανε! ...

Πράγματι, ούτε σάλευε καθέλιν και φρανόταν πειδά σάν σκοτωμένος. Ο Κιρκώφ δέν ξαφνιάζοταν καθέλιν πού τὸν είχε πετύχει. Τό δυγκώδες σῶμα τοῦ ἀντιτάλου του, πού δέν τὸ έχουσε διλόγιο τό δέντρο, τοῦ είχε δώσει στόχο είβολο.

Ωστόσο, γιατί περιστοτέρα μπροστάνει, πυροβόλησε δέρμα μιᾶς φρούδας έναντιόν του καὶ έπεισε δό Σομπτέργκ έξακαλουθούσε νά παραμένη δισάλευτος, ρυποκυνόνευσε καὶ ἐγκατέλειψε τό δέντρο, πίσω από τό διπότι βρισκόταν κρυμμένος καὶ αὐτός, και προχωρησε μὲ τό περίστροφό του προτεταμένο.

Ήταν καχίνωτος, γιατί είχε προσέξει, δια τό κόμης, πέφτοντας, δέν είχε ἀφήσει τό περιστροφό του, τό διπότι βρισκόταν πάντα μέσα στό κέρι του.

Γ' αιτό σκάπτει τάρα, μόλις θὰ ἔβλεπε τὸν Σομπτέργκ —δέν δέν ήταν πραγματικά νεωρός— νά κάνῃ τὴν παραμορφή κάτηρ, νά πυροβολήση πάλι έναντιόν του και νά τὸν ἀφήση στὸν τόπο.

Η σκέψης αιτό την ἔσανε τολμηρή και μ' ἔνα πῆδημα διέσχισε τὴν ἀπόσταση πού τὸν χώριζε από τὸν ἀντιτάλο του. Μά τὴν ίδια στιγμή, δό Σομπτέργκ, δέ δοπούς ἔσανε τό σκοτωμένο, ἐνώ ήταν μόνο τραυματισμένος σοβαρά σπόν διόπι, πετάγησε έπάνω μὲ δύναμι, μά δύκι μὲ τόπη δύναμι, δύστε νά μεταδόση τὸν Κιρκώφ νά ωργή ἐνεπιόντος του και νά τὸν σημαδέψη, σπιρίζοντας σχεδόν τὸ πυτόλι του στὸν κρότουρο του.

Ήταν καμένος σίγουρα, ἀν τὴν ίδια στιγμή δέν συνέβαινε κάτι πού ἔσανε τὸν Κιρκώφ νά βγάλῃ ένα σφράγιστο και μανία.

Τό πυτόλι του δέν είχε πειδά πυρίγγια και τοῦ πάνετον πραδούσε μὲ μενιά τὴ σαγανάνη του. Ο κεφανίνος δέν ἔβγανε πειδά από τό σχοινότα πάντοι !

Τότε ήρθε η σφράγιστο στὸ περίστροφό του Σομπτέργκ νά κάνῃ αιτό τή δυνατεῖ του. Τρεῖς ἀλλεπαλλήλοι πυροβολισμοί ἀσύντορχαν. Κι' δό Κιρκώφ, δέ δοπούς δέν πρόφριανε ούτε τό σπαθί του νά τραβήξῃ, ούτε τό πυτόλι του νά ξαναγεύση, χτυπούμενος από δύο σφαίρες στὶς μασέλας καὶ δύο τὴν τρίτη στὸν ἀφίστρο κέρι, παραμορφωμένος, παταματωμένος, ἐλεεινός, τύβωλε στὰ πόδια, κλονιζόμενος και διευθυνμένος πρός τό μεγάλο κτίσιο του γκαράς και τῶν σιάλων.

Ο Σομπτέργκ, ἀν καὶ πληγωμένος καὶ αὐτὸς βαρεύα, τὸν καπεδίωσε τάρα μὲ δυσκολία.

Ο Κιρκώφ, στὴ φυγή του, δέν είχε παρί μιᾶ ἑλπίδα : νά ξαναγεύση τὸ πυτόλι του. Καὶ πράγματι, κατώρθωσε νά βάλῃ σ' αὐτό τὶς τελευταῖς σφαίρες πού τοῦ ἀπέμειναν, ποτίν τὸν φτάσει ὅ διώκτης.

Τότε, στηρίζόμενος στὸν τοίχο τοῦ γκαράς—γιατί δέν δυνάμεις του είχαν ἀρχίσει νά τὸν προδίδουν καὶ πέπειρε φιγαζά από τὴ συντριμμένη του μασέλα— σύρθησε, μὲ τό περίστροφό ἐπιού, ὡς τὴ γωνία, από τὴν δοπία περιέμενε νά παρουσιαστῇ δό Σομπτέργκ.

Μά ἐπειδή δό Σομπτέργκ ἀργοῦσε νά παρουσιαστῇ, δό Κιρκώφ πρόσθιε μὲ προσθή τὸ κεφάλι του.

Ἀμέσως ἔνας πυροβολισμὸς ἀντήχησε και μά σφαιρά σφύριξε σ' αὐτά του.

Τραβήχτηκε πίσω καὶ ἔτοι γλύτωσε. Συγχρόνως είχε τὴν ἔμπνευση νά κάνῃ δύο τὸν γύρο του κτίσιον και νά πεστή ἔτοι στὴν πλάτη τοῦ Σομπτέργκ. Σούρνοντας καὶ ἀκουμπάντας στὸν τοίχο, τὰ κατάφερε νά πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιο του. Δέν είχε πειδά παρά νά στρίψῃ τὴ γωνία πάντα νά ωργή ἐπάνω στὸν ἀντιτάλο του, μά, για τὴ δυστυχία του, καὶ δό Σομπτέργκ είχε τὴν ίδια ἀκριβῶς μ' αὐτὸν ἔμπνευση.

Κι' ξέφανα βρέθηκαν ἀντιεπιστο!

Ἀδειασαν ἀμέσως δέν έναντιόν του ἄλλον τὰ περίστροφά τους στὰ σφαλέα, χωρὶς νά ξέρουν τί έκαναν.

Μά, ἐπειτὶ από μά στιγμή, δό Σομπτέργκ ἀπόμενε χωρὶς σφαίρες, και γιατί νά ξεφύγη, ἐτρεξε μέσα στὴν τραπέζαρια. Οταν δό Κιρκώφ ἔτοικες καὶ αὐτὸς ἐκεὶ, σούρνοντας πάντα ἀξιοθήνητος, δέν είχε ούτε καὶ ἐκείνος στὰ σφαλέας καὶ είχε τραπήσει τὸ σπαθί του.

Τότε οι προσκαλεσμένοι πού βρισκόταν στὰ παράθυρα και στὶς πόρτες, ἀκουσαν ένα τρομακτικό πάταγο ἐπίτηλων πού ἀναποδογιριζόντους και σκευῶν πού ξεπάζαν.

Απέ τ' ἀνοικτὰ παράθυρα εἴλεγαν τὸν δύο ἀντιτάλους, ἐτριμναντούς πειδά, νά καταφέρουν δέν έναντιόν του ἄλλον κτυπήματα ἀπογνωσεως.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Τὸ μεγαλείτερο γνωστὸ ἔντομο είνε ή πεταλούδη τῆς Κεντρικῆς Αμερικῆς, ή δοπία δονομίζεται Ἐρόμπτος Στρίχη και τῆς δοπίας τα φτερά έχουν μήκος δ μέτρων!

— Μερικά ζῶα μποροῦν νά ζήσουν ἐπί πολλὰ χρόνια χωρὶς νερό.

— Ενας σάδιος π. χ. τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τοῦ Λονδίνου ἔζησε 25 χρόνια χωρὶς νά τη σταύρωνα νεροῦ.

— Στὸ Βάσκετ δῆς τῆς Αγγλίας βρίσκεται ή πλέ πρωτότυπη καὶ ιπτεγματικὴ φύλακή.

— Οι φιλαπισμένοι κατάδικοι έχουν στὴ διάθεσί τους βιβλιοθήκης, κινηματογράφο, φαδιόφωνο και καταγίνονται σὲ άθλητικὴ παγίδα.

— Μία Αγγλικὴ ἀποστολή ἦταν σοφόν καθηγητῶν τῆς Ανθρωπολογίας, Σέλιχρ, ἀνεψιός της τελευταῖα στὸ Γουνέας μιᾶ φύλη Πυγμαίων, τὸ δάντημα τῶν δοπίων.

— Οπως άναφέρει ο Σέλιχρ, οι Πυγμαίοι τῆς Νέας Γουνέας ζουν για τὸ γάμο παραδοξάτως θήμα.

— Οταν παντρεύεται θησαυρός, δοφίλει νά δεχῇ ἀπό τὴ μέλλουσα γυναικά του τόσους φιδιδισμούς, δοσαί είνε τὰ χρόνια τῆς ήλικιας του!

— Μὲ τὴν... προγαμαία αιτήτη δοφεύ οι Πυγμαίοι θέλουν ν' αποδείξουν τὴν ἀρροφίαν τους καὶ την πολλὴ ητοταγή τους στὶς γυναικεῖς των!

— Η Πυγμαία μποροῦν νά χωρίσουν τὸν άντρα τους διάφορα τούς διάφορα τούς της ζωρίσουν τὸν άντρα τους διάφορα τούς της ζωρίσουν τὸν άντρα τους της!

— Είνε δὲ τόσα σημάντα τὰ διατάξιμα τῶν Πυγμαίων αὐτῶν, ὥστε τὰ μεγάλη τῆς Αγγλικῆς ἀποστολῆς εἶδαν πολλές γυναικίς τῆς φύλης αὐτῆς νάζουν κομμένα τελείων τὰ δάγκυνα τῶν χειρῶν τους!

— Ο δραγμάτωρος και μεγαλείτερος έβοδιτηράς οίζος τῆς Εδέρωντας είνε τοῦ Ασσέτ, στὸ Παρίσιο.

— Ιδούθηρε τὸ 1825 καὶ έχει σήμερα 55 ιπτεγματίστημά του μέση περίπου 23.000.000.

— Στὰ τυπωγραφία του ἐργοστάσια ἀρχηγού 475 ινοταπέζες μητραρές περίπου 10.000 την περίοδον μεταποτίσματα μέση στὸ Παρίσιον, τὸ 1750 πληρωτεύοντα σ' ὅλη τὴ Γαλλία και χιλιάδες ἀνταποσύνους σ' ὅλο τὸν κόσμο.

— Στὰ τυπωγραφία του ἐργοστάσια ἀρχηγού 475 ινοταπέζες μητραρές περίπου 10.000 την περίοδον μεταποτίσματα μέση στὸ Παρίσιον, τὸ 1750 πληρωτεύοντα σ' ὅλη τὴ Γαλλία και χιλιάδες ἀνταποσύνους στὴν Αμερικὴ ἀντιταξεῖ ἔνα τηλέφωνο ποδὸς τρεῖς κατοίκων!

— Στὴ Νέα Ύόρκη ινάρχουν 42.000 τηλεφωνούς θάλαμους για τὴν έξιτηρέτη των άναγκων τοῦ Κοινού.

— Διαβάθησαν τέλος καθημερινῶς στὴ Νέα Ύόρκη περίπου 25.000.000 τηλεφωνίματα, στὸ δὲ Κέντρον τῶν τηλεφωνῶν της ἀπασχολοῦνται 212.000 ιταλούς.

— Οι Παρισινοί δορύφοροι νά διαμορφώνονται για τὴν ἀγαλματομανία, ή δοπία έχει καταλάβει τὸν έπαθμον των δοπίων.

— Εκτὸς τῶν ἀλληγορικῶν παραστάσεων, τῶν διαφόρων μυησίων τοῦ Παρισιού και τῶν ἀγαλμάτων, τὰ δοπία στολίζουν τὴ Δημαρχία, τὸν Πλατόδρομο και τὸ Λονδρό, ινάρχουν στὴ Γαλλικὴ ποτετούσαντας ἀλλαγής 375 ἀγάλματα.

— Τὰ 65 από αὐτά εἴναι ἀγάλματα λογίσιν, τὰ 50 ἀγάλματα σε-φῶν, τὰ 35 ἀγάλματα σολιτικῶν και μοναχῶν, τὰ 25 στρατιωτῶν, τὰ 15 μουσικῶν, τὰ 10 φιλανθρώπων και τὰ ινθόλια που διαφέρουν ἀλλων.

— Αγάλματα γυναικῶν ινάρχουν μονάχα πέντε σ' ὅλο τὸ Παρίσιο.

— Στὴ Δρέσδη τῆς Γερμανίας ιδρύθηκε τελευταῖα ένα πολὺ πρωτότυπο σύλλογος «Προστασίας τῶν σφαλμάτων ζώων»!

— Σκοτὼς τοῦ συλλόγου αὐτοῦ είνε νά φροντίζῃ, δοτος τὰ σφαλμάτεια καθηγερινῶν ζῶων (μοσχάρια, ἀρνιά, χοίροι, ποινικά, κλπ.) θανατώνονται κεφανινοβόλως, χωρὶς νά βασανίζονται ἐπί πολλήν ζρού.

— Εκονοτοπίστης μάλιστα δ σύλλογος αὐτὸς σχετικὸς ἐγκιενιλίους σ' ὅλα τὰ κρεοπολεῖα τῆς Γερμανίας, ή δοπίες μεταξὺ τῶν ἀλλων, συνιστοῦν και τὰ έξιτης: «Εργάζουν πάντοτε μὲ οίκτο, μή κάμης τὸ θύμα σου νά πονεῖ, ἀλλὰ προσπάθησε μ' ἔνα ξεφυγκό κτύπη μὲν θανατώσως μερανοβόλως. Νάση, δηλαδή, τὸ θύμα σου θάνατο μέσοι μ' ἔκεινον πονεῖ τὰ ζητοῦσες και σὺ διδιος!».

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

